

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 2 och 4 § lagen om skattetillägg och förseningsränta

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om skattetillägg och förseningsränta skall ändras så att den nuvarande beräkningsgrunden för skattetillägg och förseningsränta sänks med två procentenheter.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft i början av 1998. Lagen tillämpas från och med den 1 januari 1998. Skattetillägg och förseningsränta för den tid som föregår ikraftträdandet av denna lag beräknas enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet.

MOTIVERING

1. Nuläge

I lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) som trädde i kraft vid ingången av 1996 finns bestämmelser om skattetillägg och förseningsränta som skall beräknas då skattebetalningen försummas. Lagen tillämpas på påföljderna av försummad eller fördröjd skattebetalning om inte något annat bestäms i lag. Genom lag upphävdes lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/1976). De dröjsmålspåföljder som avses i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt uppbärs dock fortfarande för den tid som föregick ikraftträdandet av denna lag, dvs. tiden före den 1 januari 1996.

Avsikten med uppbörden av skattetillägg och förseningsränta är att försäkra sig om att skatten betalas inom utsatt tid, att täcka ränteförluster som orsakas av försenade betalningar och att ersätta kostnaderna för uppbörden av skatt.

På skatten beräknas ett skattetillägg om skatt, som skall betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning. På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta.

Både skattetillägget och förseningsräntan motsvarar den av Finlands Bank fastställda, med nio procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mk. Referensräntan för dröjsmålsräntan var 6 % år 1996 och i år är den 4 %. För tillfället är räntenivån på skattetillägg och förseningsränta således 13 %. Skattetillägget och förseningsräntan är inte avdragbara i inkomstbeskattningen.

Enligt 4 § räntelagen (633/1982) är dröjsmålsräntan fyra procentenheter högre än den avtalade räntan på en skuld. Gäldenären är dock inte skyldig att betala dröjsmålsränta mer än den av Finlands Bank fastställda referensräntan förhöjd med tio procentenheter, dvs. för tillfället 14 %. Om ränta har avtalats att utgå för en gäld utan att räntefoten bestämts, skall gäldenären vid dröjsmål med betalningen betala en dröjsmålsränta som är fyra procentenheter högre än den av Finlands Bank fastställda referensräntan, dvs. nuförtiden 8 %. Om ränta inte har avtalats, motsvarar dröjsmålsräntan den av Finlands Bank fastställda referensräntan förhöjd med 7 procentenheter, dvs. 11 %.

Den genomsnittliga räntan på de krediter i finska mark som bankerna beviljar allmänheten har sjunkit från drygt 12 % år 1992 till den nuvarande som ligger under 6 %.

2. Ändrings förslag

Eftersom den nuvarande räntenivån på skattetillägg och förseningsränta har visat sig vara hög med beaktande av att räntan inte är avdragbar, föreslås att beräkningsgrunden för skattetillägg och förseningsränta sänks två procentenheter. Således skulle skattetil-
lägget och förseningsräntan motsvara Finlands banks referensränta förhöjd med sju procentenheter, dvs. 11 %, beräknat enligt dagens räntenivå, vilket skulle motsvara dröjsmålsräntan räknad enligt räntelagen i situationer, där det inte avtals om räntan.

3. Propositionens verkningar

År 1996 uppgick de influtna dröjsmålsrän-
torna till ca 650 milj. mk. Statens andel där-
av var ca 390 milj. mk och de övriga skatte-
tagarnas andel var ca 260 milj. mk. I år be-
räknas inflyta ca 560 milj. mk.

Efter den föreslagna ändringen beräknas
de dröjsmålsräntor som inflyter med nuva-
rande referensränta uppgå till drygt 450 milj.
mk nästa år. Statens andel därav är knappt
300 milj. mk och de övriga skattetagarnas
andel över 150 milj. mk.

På grund av den föreslagna ändringen be-
räknas den intäkt av skattetillägg och förse-
ningsräntor som inflyter till skattetagarna
1998 minska med ungefär 100 milj. mk.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteupp-
drag vid finansministeriet och baserar sig på
en första promemoria av arbetsgruppen för
rättskydd vid beskattningen (FM 1997:17). I
promemoria föreslås, att skattetillägg och
förseningsränta sänks med fyra procenten-
heter. Utlåtande om promemorian begärdes
av de viktigaste myndigheterna, centrala äm-
betsverken, centralorganisationerna och ar-
betsmarknadsorganisationerna.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen ansluter sig till budgetpro-
positionen för 1998 och avses bli behandlad
i samband med den.

6. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari
1998.

Lagen tillämpas från och med den 1 janua-
ri 1998. Skattetillägg och förseningsränta för
den tid som föregår ikraftträdandet av denna
lag beräknas enligt de bestämmelser som
gällde före ikraftträdandet.

Med stöd av vad som anförts ovan före-
läggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 2 och 4 § lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 2 §
1 mom. och 4 § som följer:

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som betalas på eget initiativ,
lämnats obetald eller om betalningen för-
dröjts samt i samband med verkställandet av
efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på
skatten. Skattetilägget motsvarar den av
Finlands Bank årligen fastställda, med sju
procentenheter förhöjda referensräntan för
dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Skat-

tetilägget beräknas på skatt i hela mark så
att den del som överstiger hela mark inte
beaktas.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit
till betalning beräknas en förseningsränta,

som motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med sju procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Förseningsräntan uppbärs i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Lagen tillämpas från och med den 1 januari 1998. Skattetillägg och förseningsränta för den tid som föregår ikraftträdandet av denna lag beräknas enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet.

Helsingfors den 2 september 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

Lag

om ändring av 2 och 4 § lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 2 §
1 mom. och 4 § som följer:

Gällande lydelse

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som skall betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med nio procentenheter höjda referensränta för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Skattetillägget beräknas på skatt i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta, som motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med nio procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Förseningsräntan uppbärs i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

Föreslagen lydelse

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med *sju* procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Skattetillägget beräknas på skatt i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta, som motsvarar den av Finlands Bank årligen fastställda, med *sju* procentenheter förhöjda referensräntan för dröjsmålsräntan, dock minst 20 mark. Förseningsräntan uppbärs i hela mark så att den del som överstiger hela mark inte beaktas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Lagen tillämpas från och med den 1 januari 1998. Skattetillägg och förseningsränta för den tid som föregår ikraftträdandet av denna lag beräknas enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet.